

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. évi november hó 17. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2016. évi május hó 30. napján kihirdetett 11.B.45/2015/78. számú ítéletét megváltoztatja annyiban, hogy a szabadságvesztés mértékét 8 (nyolc) évre, a közügyektől eltiltás tartamát is 8 (nyolc) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A másodfokú nyilvános ülésen 18 720 (tizennyolcezer-hétszázhusz) forint, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s:

A törvényszék ítélete ellen az ügyész a kiszabott fő- és mellékbüntetés súlyosítása, míg a vádlott és a védője elsődlegesen felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése végett jelentettek be fellebbezést. A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyész fellebbezését fenntartotta, a vádlottal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés mértékének a felemelését, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a bejelentett fellebbezések elbírálására a Be. 361-362. §-ai szerinti nyilvános ülést tűzött, melyen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában írtakat, míg a vádlott védője a fellebbezésében foglaltakat egyaránt fenntartották.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a büntető eljárást. Beszerezte az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, mellyel eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének is. Mivel az eljárás során beszerzett szakvélemények és a szakértők tárgyaláson tett nyilatkozatai teljeskörűek és aggálymentesek, a vádlott által kért további szakértői bizonyítások szükségtelenek, a vádlott nem indokolta meg, hogy miért kér újabb szakértői

bizonyítást, így az indítványát a mérlegelt tényállás támadásaként lehet csak értékelni. Az ítéletábra ezért a vádlott bizonyítási indítványait elutasította.

A törvényszék rendkívül részletes, a logika szabályainak is mindenben megfelelő, meggyőző indokát adta annak, hogy a vádlott védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapítottak. A törvényszék indokai kiegészítést nem igényelnek, és az ítéletábrának csupán egyetlen értelemzavaró leírási hibát szükséges pontosítania, nevezetesen az ítélet 19. oldal első bekezdésének 3. mondatában a „...”-es zárka helyesen

A törvényszék által rögzített tényállás megalapozott, azt a vádlott korábbi elítélései vonatkozásában - az iratok tartalma alapján - az ítéletábra annyival egészíti ki, hogy a ... Járásbíróság B..... számú ítélete a büntetést, mint visszaesővel szemben szabta ki, míg ugyanezen bíróság B.... számú határozata a vádlottat egy év időtartamra eltiltotta a közügyek gyakorlásától is.

A tényállás mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítéletábra a törvényszék ítéletét ezen tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Az eddigiekből kitűnően az ítéletábra a törvényszék ítéletének a hatályon kívül helyezésére alapot adó okot nem észlelt.

A vádlott és a védője által bejelentett felmentést célzó fellebbezések a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis a törvényszék által mérlegelt bizonyítékoknak az ítéletábra részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt (Be. 351. § (1) bekezdés).

Okszerűen vont következtetést a törvényszék a vádlott bűnösségére, s törvényes az általa megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is.

Többségében helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban „a vádlott beszámítási képességét nem befolyásoló személyiségzavara” enyhítőként nem vehető figyelembe, ellenben további súlyosító körülmény az, hogy a vádlott a többszörös visszaesői minőségét megalapozó elítéléseken túl is volt büntetve, illetve, hogy - helyesen - két büntető eljárás hatálya alatt állva (... Járásbíróság B....., valamint B.....) követte el a jelen ügyben elbírált bűncselekményeket, továbbá a kényszerítés bűncselekményének a folytatólágossága is.

Az ítéletábra osztotta az ügyesség büntetés súlyosítására tett indítványát, ezért értelemszerűen a büntetés enyhítésére irányuló vádlotti és védői kérelmeknek nem adott helyt. A vádlott meneküléstől elzárt, kiszolgáltatott sértett sérelmére, maradandó fogyatékoságot is okozva követte el a kiemelkedő tárgyi súlyú, életveszélyt okozó testi sértés büntettét. Ezen túl a sértettet erőszakot, illetve fenyegetést is alkalmazva emberi mivoltában folyamatosan megalázta, mely - a kényszerítés törvényi tényállásba illeszkedő - cselekménynek a nyomatéka így szintén jelentős. a vádlott személyi társadalomra veszélyességét jól tükrözi, hogy jelenlegi 28 éves koráig hat esetben ítélték el, többszörös visszaeső, aki ezen minőségének megállapításához szükséges elítéléseken túl is volt büntetve, jelen eljárásban elbíralt cselekményét másik két ellene folyó eljárás, illetve felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt valósította meg. A büntetés súlyosításánál az ítéletábra a vádlott cselekményeinek tárgyi súlyán és személyi társadalomra veszélyességén túl figyelemmel volt a bűnösségének a fokára és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményekre, valamint a többszörös visszaesőkre vonatkozó felemelt büntetési tételkeretre is akkor, amikor a Btk. 79. §-ában írt büntetés célját - mivel az eddigi büntetések annak elérésére nem voltak alkalmasak - 8 év

szabadságvesztés és ehhez igazodóan 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés összehatásával tartotta elérhetőnek.

A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idejének a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítása a Btk. 92. §-án, míg a nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2016. évi november hó 17. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja-előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 11.B.45/2015/78. számú ítélete a másodfokú ítéletében írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2016. évi november hó 17. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.